

vi et lignende Forslag til Behandling her i Tinget. Det blev indbragt i Folketinget ved privat Initiativ og blev vedtaget der den 12. Januar. Efter at det havde været til 1ste Behandling her i dette Ting, gik det i Udvalg, og hele Udvalget var enigt om at betragte det som en meget alvorlig Sag, som man derfor søgte at belyse fra alle Sider. Som det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) nævnedes, er der to Hensyn, som særlig gøre sig gældende: det sanitære og det moralske, og i hvert Fald, naar man ser Sagen fra det moralske Synspunkt, maa man kunne gaa med til at søge Loven af 10. April 1874 ophævet, og det er jo ogsaa Hovedformaalet med det foreliggende Lovforslag at ophæve den lovbeskyttede Prostitution. Om Forslaget i dets Helhed kan man vel sige, at selv om der, som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) udtalte, er Regler i det, som ere tvivlsomme, er det dog et godt Grundlag for videre Forhandlinger om Sagen, baade hvad angaar de Forholdsregler, der skulle tages med Hensyn til Prostitutionen, og hvad angaar Ordningen af Politiets Virksomhed. Med Hensyn til Modarbejdelsen af den veneriske Smitte vil man jo søge at faa etableret et mere virksomt Lægetilsyn for ad den Vej at opnaa Sikkerhed mod Smittefare. Men Hovedpointet er, som sagt, Ophevelsen af den lovbeskyttede Prostitution. Det er efter min Opfattelse en særlig uheldig Side ved det bestaaende System, at der, hvad for øvrigt allerede det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) var inde paa, findes en hel Del Kvinder, som ikke ere under Kontrollen, og at denne i Virkeligheden kun omfatter en meget lille Part af samtlige prostituerede. Desuden ere jo ogsaa Lægerne nu komne til en helt anden Opfattelse end den, de tidligere havde, idet de nu mene, at Kontroleringssystemet ikke har den Betydning, som man tidligere tillagde det. Det er derfor sikkert paa Tide, at der gøres noget for at faa det ophævet. Jeg skal tillade mig paa egne og Meningsfællers Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag som et godt Grundlag for videre Forhandling baade her i Tinget og i det eventuelle Udvalg.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) har baade Ret og Uret, naar han siger, at man i denne Sag ikke paa en og samme Tid kan lade flere forskellige Principper raade. Han har Ret, for saa vidt man ikke ved

Ordningen af denne Sag kan lade flere forskellige Principper løbe parallelt med hverandre, men han har ikke Ret, naar han vil bestride, at man i denne Sag kan sætte et Princip som det øverste og afgørende og dog lade andre Principper faa Betydning, hvor det kan ske uden at krænke Hovedprincippet. Netop dette, at det ærede 2det kongevalgte Medlem — saaledes forekom det mig — har overset dette, tror jeg er en væsentlig Grund til, at han er kommen til at se paa Lovforslaget, som sket er. Det, som for mig har været det ledende Princip ved Behandlingen af denne Sag og ved Lovforslagets Fremsættelse, har været det, at der ikke findes noget Hensyn i Verden, som kan berettigede til at opretholde det System, vi have her i København, — thi det er jo kun her i København, vi kende det — hvor det offentlige tager sig paa at ordne Utugten for Mændene og i alt Fald i grumme mange Tilfælde tvinger Kvinderne til at indordne sig under de i den Henseende fornødne Regler. Det er efter min Opfattelse en saa absolut nedværdigende Behandling af Kvinden, og det udbreder en saadan aandelig Pest i vort Samfund, at der ikke er noget Hensyn, der kan berettigede til at opretholde det. Det er det Synspunkt, der for mig har været det afgørende ved at drage den Sag frem og ved at drage den frem netop i den Skikkelse, dette Lovforslag har faaet.

Men at man saaledes søger at komme bort fra Statens tolererende og kontrollerende Haand i disse Forhold, udelukker jo ingenlunde, at man tillige kan tage sanitære Hensyn, og naar Lovforslaget gaar ud paa at foreskrive en Række Straffe, har jeg ikke foreslaaet disse Straffe af moralske Grunde, jeg har netop foreslaaet dem af sanitære Hensyn. Jeg har ment, at man burde kunne ramme med Straf og Undersøgelse netop paa de Steder, hvor det er en erfaringsmæssig Kendsgerning, at de veneriske Sygdomme have Tilbøjelighed til at udvikle sig. Det er denne Tanke, der gaar gennem Lovforslagets § 1 og ogsaa gennem dets § 2. Hvorvidt nu den Maade, hvorpaa Sagen er foreslaaet ordnet i Lovforslaget er heldig eller ikke, er selvfølgelig noget, der kan være forskellige Meninger om, men som jeg tror, at man, naar man først er saa langt, at man vil bort fra det nuværende System, ret let vil kunne komme til Rette om. Jeg mener, at kan man uden at krænke Hovedsynspunktet i denne Sag tage sanitære Hensyn, bør man gøre det i